

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg tror ikke, tidspunktet er det rette til at gå ind i en videre polemisk debat om selve det problem, som behandles her. Vi er jo i den mærkværdige situation, at det forslag, vi havde første behandling af for lang tid siden, ikke er det, vi har til anden behandling i dag; det er et helt nyt lovforslag eller et sæt af nye lovforslag, som tilgodeser den enighed, som er blevet opnået mellem de fire partier, socialdemokratiet, venstre, radikale og konservative.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til udvalgsmedlemmerne — uden undtagelse — for et vældig godt, sagligt og meget inspirerende arbejde, hvor samrådene ikke mindst har bevist, at man virkelig gik i dybden med disse problemer. Vi er nået et skridt på vejen. Vi kunne ud fra vores synspunkt have ønsket et videregående skridt, men ud fra ønsket om at få en hovedstadsreform har vi hver især måttet file på vores oprindelige standpunkter for at nå til en løsning. Og når vi endda når så langt, at de konservative ved hr. Poul Schlüter siger, at det er i god overensstemmelse med de konservatives forslag, og når hr. Niels Helveg Petersen siger, at det er meget i overensstemmelse med det forslag, som venstre og radikale fremsatte, og når vi siger, at der er mange ingredienser, som fandtes i vores oprindelige forslag, ja, så kan vi vel næsten ikke nå længere. Nogle har fået noget, men ingen har fået det, som de ønskede.

Det er sagt, at man skriver historie med denne hovedstadsordning, og det tror jeg er rigtigt ud fra den betragtning, at vi søger at få hold på noget, som man igennem lang, lang tid har diskuteret og ønsket en løsning af.

Hr. Ove Hansen og andre ordførere var inde på dobbeltadministrationen, og jeg skal villigt medgive, at netop udvalgsarbejdet og det, som vi har bidraget med, har søgt at fastlægge ordningen på en sådan måde, at dobbeltadministration er undtagelsen og bestemt ikke reglen.

Man har været inde på spørgsmålet om indirekte valg og indirekte beskatning, og jeg vil gerne understrege, at min opfattelse såvel som socialdemokratiets opfattelse falder nøje i tråd med den opfattelse, som radikale og SF har, at det bør være direkte valg, og at dette bør være en overgangsordning.

Jeg er også enig med hr. Ove Hansen i, at

udligningslovforslaget er en positiv ting, som tager ikke fra de rige, men fra dem, der har noget mere, og giver til dem, der har noget mindre. Jeg er også enig med hr. Ove Hansen i, at centerkommuneproblemet er et problem, som vi nok må se på ved en senere lejlighed, fordi der er visse funktioner, som til enhver tid skal opretholdes, skønt man ikke får dækning for udgifterne hertil.

Hr. Poul Schlüter sagde, at nu undgik vi storamtet, og vi undgik en katastrofe. Jeg skal undlade at gøre bemærkninger hertil, men jeg vil gerne gøre den enkelte generelle bemærkning, at jeg ser meget hen til revisionen i 1976-77. Efter de udtalelser, der er faldet både fra socialdemokratiet, fra SF og fra de radikale, har jeg en fornemmelse af, at vi ved denne revision dels kan se på nogle af de ting, som hr. Enggaard pegede på, og dels kan se på valgmetoden og få en ordning, som er rimelig. Jeg håber, at der også til den tid kan skabes enighed om noget sådant.

Jeg er også enig med de ordførere, specielt hr. Poul Schlüter, som var inde på, at vi skulle have en enkel administration, at vi skulle trække på erfaringer fra anden side, bl. a. Egnspanrådet; det synes jeg er en god ting, og det borger i hvert fald for, at administrationen ikke bliver så omfattende, som nogle kunne frygte.

Jeg skal ikke kommentere hr. Enggaards bemærkninger om, at man ikke skal knytte for store forventninger til 1976-77. Lad os tage problemerne, efterhånden som de kommer.

Hr. Enggaard var også inde på vækstkommuneproblemet. Vækstkommunetilskuddet synes jeg er noget positivt. Man kan diskutere, om ordningen skal vare 5 eller 10 år, men man er altså standset ved de 5 år. Jeg mener også, at man skal se på virkningerne i de kommende år, om det er den rigtige måde, vi har lavet det på. Det er jo heldigvis sådan med lovgivning, at hvis den viser sig at være helt forkert, så har vi altid chancen for at lave den om. Det burde bare ikke være reglen, men kun undtagelsen.

Hr. Niels Helveg Petersen sagde, at ordningen virkelig løste nogle problemer, og var også inde på, at det måtte være en overgangsordning med de indirekte valg. Jeg er helt enig med hr. Niels Helveg Petersen og